

PROPOSTA DIDÀCTICA

TOMÀS LLOPIS

SIS CONTES I UNA NOVEL·LA INCERTA

JIVI LOZANO-SESER

LOPIS 96

SIS CONTES
I UNA NOVEL·LA INCERTA

Jovi Lozano-Seser

Proposta didàctica

Tomàs Llopis

de 6 a 96

Primera edició: febrer 2012

© Sis contes i una novel·la incerta: Jovi Lozano-Seser

© Proposta didàctica: Tomàs Llopis

D.L.: V- -2012

ISBN:

Edicions 96, SL

Assessorament lingüístic: Maria Josep Escrivà/Edicions 96

Disseny i maquetació: Pau Àlvarez López/Edicions 96

CONEIXEMENT DEL LLIBRE

Tenim a les mans el llibre *Sis contes i una novel·la incerta*, de Jovi Lozano-Seser. Abans de posar-nos a llegir-lo, examinem-lo per fora:

Observa la portada, les preguntes que et farem a continuació t'ajudaran a interpretar-la:

1. La portada apareix emmarcada per una franja blanca i l'interior es divideix en dues zones amb un color de fons diferent. Sobre quin apareixen el títol i el nom de l'autor?
2. Quantes figures diferents apareixen sobre fons groc? Fes-ne un llista. La necessitarem per a fer activitats de més endavant.
3. El disseny d'aquesta secció de la portada imita el d'un conegut dissenyador de moda. Sabries dir-nos qui és? Si no, et donarem una pista:
 - 3.1. Una de les figures que apareixen en aquesta secció de la portada sembla una combinació de lletres. Digues quines lletres identifiquis. T'ajuda a saber-ho? Si no,
 - 3.2. Consulta l'índex de la pàgina 7 i troba el nom d'aquest dissenyador. Finalment: com es diu?
4. A més del nom d'aquest dissenyador, les lletres podrien fer-nos pensar en un altre nom. Mira de nou la portada i identifica'l.
5. FITXA TÈCNICA. Abans de llegir el llibre, encara ens cal identificar-lo, per això cal que completes la graella següent:

Autor	
Títol	
Il·lustracions	
Editorial	
Lloc i data de publicació	

6. Llegim a la solapa del llibre: “Els tres primers relats que conté aquest volum foren escrits entre 1993-1996 per un adolescent prou agosarat que tractava de traçar aleshores el seu mapa del món...”

6.1. Quin pot ser el “mapa del món” d’un adolescent, és a dir: quines creus que poden ser les preocupacions d’un adolescent? Et proposem que en faces una llista, fins i tot pots fer una mica de trampa consultant els títols dels contes. El premi serà saber, al final de la lectura del llibre, si les teues inquietuds han coincidit amb les de l’autor.

*	*
*	*
*	*
*	*

6.2. *Sis contes i una novel·la incerta* és un llibre de relats. Troba informació sobre quants premis literaris han obtingut entre tots. Què en podem deduir?

6.3. Comprova la data dels premis i dedueix si la producció literària de Jovi Lozano ha tingut continuïtat o si hi ha hagut etapes i interrupcions en la seua producció.

LLEGIM ELS CONTES

7. EL PASSEIG

7.1. Després de llegir el conte, digues quin és, al teu parer, el protagonista. Argumenta'n la resposta.

- El jove estudiant que parla
- L'autobús
- La gent que puja i baixa de l'autobús, la gent que va pel carrer
- La ciutat

7.2. Quantes històries, doncs, es narren en aquest conte?

7.3. El xicot que parla ha fet un amic de València de qui diu que “a causa de l'educació que ha rebut, el cor se li ha anat endurint a poc a poc i així ha arribat a adquirir el caràcter estàndard predominant als grans nuclis urbans”. Digues en què consisteix aquest “caràcter estàndard” i valora'l.

7.4. Al llarg del conte, el xicot va parlant de molta gent. Completa la graella amb els personatges, les seues accions o els comentaris que fa el xicot. Observa el model de la primera fila.

Personatges	Accions	Comentaris
Dones de poble	Porten bosses de paper de reconegudes marques	M'imagina que els agradaria passejar-se amb un abric de pell
Parella d'estrangers	Miren per la finestra senyalant i rient	

Personatges	Accions	Comentaris
Dona de l'abric		No és qüestió d'abrigar-se, sinó de crear conceptes i aparences
	Corria amb molta dificultat	Quan vivíem a Torrent, mon pare va assistir una setmana a uns entrenaments
	Fullegen uns apunts acaloradament	Sembla que són de COU
Una mare	Llegeix acuradament el rètol d'una ampolla	

7.5. Observem que el xicot es preocupa per alguns problemes socials. Enumera'ls.

7.6. Et proposem un treball de camp: situa't en un lloc des d'on pugues observar la gent i fes una graella com la que has completat a l'activitat 7.4. tracta d'imaginar:

- Una manera de designar cadascuna de les persones que veges
- Una acció que facen aquestes persones
- Un comentari que tu faries

Amb les teues notes, redacta una petita crònica de la teua activitat de camp. Després, compara-la amb els fragments adients de conte i incorpora al teu text els detalls que et suggerisca la relectura d'”El passeig”

8. OBLIDAR LES FLORS

8.1. El punt de partida d'aquest conte naix del recurs del contrast. Així, el narrador contraposa la bellesa de les flors i "l'infern asfàltic" de la ciutat. Rellegeix atentament el text i completa la graella amb tots els contrastos que hi trobes.

8.2. Els personatges de Lluna i Pau apareixen ben caracteritzats. Completa la graella per a veure'n els detalls:

Atributs	Lluna	Pau
Nom (connotatiu/denotatiu)		
Físics		
Psicològics (trets de caràcter)		
Objectes i complements		

8.3. Lluna i Pau han optat per viure al marge de la societat, però segurament els "altres", la gent "normal" no han parat atenció a les raons que tenen els dos joves per a la seua auto-exclusió. Ajudeu-los a divulgar el seu ideari, feu-los un perfil per a una xarxa social i no us oblideu d'explicar els seus gusts, les seues idees, allò que els agrada i el que no, etc.

8.4. Lluna i Pau s'alimenten dels entrepans que els xiquets llencen a les papereres, però, d'una manera simbòlica, també s'alimenten de tocar i de contemplar les flors. Com ho interpretes?

8.5. Quina és per a ells l'absència més important? Per què?

8.6. Des del primer conte, trobem en l'autor una preocupació pels temes socials. Així a "El passeig", l'abric d'una senyora provoca l'enveja d'unes altres dones que viatgen amb l'autobús. Ací també apareix aquest tema amb una crítica a l'opulència en què viuen els xiquets i els pares, en contrast amb la vida dels protagonistes. Fes una llista dels objectes que exemplifiquen la riquesa i associa'ls als seus propietaris.

8.7. El pas del temps és determinant en el desenllaç del relat. Contesta les preguntes següents sobre aquest aspecte:

8.7.1. En quin moment de l'any comença l'acció?

8.7.2. En quin acaba?

8.7.3. Troba en el text un adjectiu per a cada estació de l'any.

8.8. La pàgina 38 comença amb la marca de temps "Una gèlida nit de gener". A partir d'ací se succeeixen una sèrie de fets que desemboquen en el desenllaç. Troba totes les marques de temps que van introduint les successives accions.

9. VAIG

9.1. Diem que l'espai fa una funció simbòlica en un relat quan, a més de situar l'acció en un lloc, aquest lloc pot tenir altres significats addicionals que el lector ha de descobrir.

- 9.1.1. Creus que, en aquest conte, el bosc és només el bosc, o pot significar alguna cosa més? Fes una pluja d'idees amb tot allò que et suggerisca la paraula "bosc".
 - 9.1.2. Com a suport per a contestar la pregunta anterior, visita la biblioteca del centre i consulta la veu "bosc" en un diccionari de símbols.
 - 9.1.3. Si has trobat algun valor simbòlic al bosc d'aquest conte, què pot significar el fet que el protagonista se'n vaja? Aventura't a contestar la pregunta.
 - 9.1.4. El conte acaba amb una al·lusió a dues oronetes. Pregunta't per què el narrador parla d'aquests ocells i no de qualssevol altres; i quan hauràs trobat la resposta, hauràs trobat un altre símbol en aquest conte.
- 9.2. El jove protagonista es creu capaç d'assumir responsabilitats pròpies d'una persona adulta malgrat que encara no ho és. Troba en el text la prova que ell addueix com a definitiva.
 - 9.3. Fes una lectura del conte i, a continuació, escriu un breu comentari que relacione les pors i les olors que sent el protagonista.

10. INTUÏCIÓ

- 10.1. El conte "Intuïció" funciona a partir d'un personatge que observa un altre i en valora l'aspecte, els gests i els objectes, però aquest personatge observador sempre és sorprès per algun detall inesperat. Localitza en el text:
 - 10.1.1. L'aspecte del personatge observat

- 10.1.2. El gest que fa amb més freqüència
- 10.1.3. L'objecte que porta
- 10.1.4. El seu fet més inesperat
- 10.1.5. Quantes vegades hi apareixen els detalls citats en els punts anteriors?
- 10.2. El narrador, que és qui observa, es fa unes preguntes sobre el xicot observat i se les contesta amb opinions. Argumenta si són opinions fonamentades o no.
- 10.3. De forma gradual i irreflexiva, el narrador comença a relacionar el xicot magrebí, la motxilla i el metro amb uns fets ocorreguts l'11 de març de 2004, troba la informació necessària per a explicar aquests fets, les seues causes i les conseqüències que se'n van derivar.
- 10.4. El diccionari de la GEC defineix el mot “intuïció de les maneres que veus a la il·lustració. Després de llegir el conte, comenta'n les diferents accepcions en relació al tema del relat.

■ intuïció

[1803; del ll. *intuitio*, *-ōnis* 'imatge reflectida per un mirall, mirada atenta']

f 1 1 Acció d'intuir;

2 l'efecte.

2 1 Rapidesa i seguretat de judici.

2 Mena de facultat d'encert instintiu.

3 FILOS/PSIC 1 Coneixement directe i immediat obtingut sense discurs reflexiu.

2 Capacitat de conèixer per intuïció.

3 Objecte de la intuïció.

► *in_tu_ï_ci_ó*.

11. LA SENYORA MARTA I L'APOCALIPSI

(O L'APOCALIPSI SEGONS LOUIS VUITTON)

11.1. La forma de parlar, l'idiolecte, és una bona eina per a caracteritzar els personatges. Jovi Lozano aplica molt bé ací aquest recurs en el personatge de Cédric. Troba un equivalent a les seues expressions esnob o explica'n el sentit:

<i>Belle, pas poubelle</i>		<i>Break</i>	
<i>Peeling</i>		<i>Speech</i>	
<i>Absolutely exhausted</i>		<i>Darling</i>	
<i>Estan totalment out</i>		<i>Piercing</i>	
<i>Kitsch</i>		<i>Doucement carinyo</i>	
<i>Un oiseau rebel</i>		<i>Backstage</i>	
<i>C'est vrai</i>		<i>Cool</i>	

11.2. “Segons Cédric, una dona com ella [Marta] havia de ser, abans que cap altra cosa, culta i en sintonia amb el món que la circumdava. Troba en aquesta sopa de lletres set noms propis, citats al conte, que la senyora Marta hauria de conèixer:

T	L	S	A	M	A	U	S	A	X	A	N
K	N	L	D	Q	U	N	D	U	U		A
C	A	E	O	P	V	E	R	S	A	C	E
O	S	N	R	L	E	B	O	E	M	I	V
S	F	A	A	U	S	A	F	L	I	U	I
A	C	H	E	R	A	E	M	D	I	Y	D
D	I	C	O	A	R	L	O	T	Q	U	A
J	A	D	I	S	A	N	T	O	U	N	I
V	E	D	U	S	U	O	A	N	O	E	R
L	S	E	Z	G	N	L	O	A	I	N	A
C	G	A	L	L	I	A	N	O	H	A	S
O	A	Z	A	O	C	U	R	R	E	U	S

11.3. Classifica els noms que hages trobat a l'activitat anterior segons el seu àmbit professional:

Arts plàstiques		Literatura	
Música		Filosofia	
Ciència i tecnologia		Arts aplicades	

11.4. Amb els coneixements que tindria la senyora Marta si fes cas de la recomanació de Cédric, creus que la podem considerar una persona culta?

11.5. Els diàlegs entre Cédric i la Marta són molt divertits. Et proposem que, a la classe, els transformeu en textos teatrals i que els escenifiquem.

11.6. En aquest conte apareixen alguns prejudicis racials. Assenyala'ls.

11.7. Per què Cédric diu “*Mon dieux, c'est l'apocalypse!*”?

11.8. Escriu un comentari d'unes cent cinquanta paraules sobre el darrer paràgraf del conte.

12. UNA VIDA EN L'HORA DE MARWAN CHAMUT

12.1. Els noms de Marwan Chamut, Eljal i, sobretot, Ramallah situen l'acció en un lloc del món i en un conflicte. Individualment o en grup, cerqueu la informació suficient i prepareu una exposició oral sobre aquest tema en què expliqueu almenys els punt següents:

- a. Definició del conflicte.
- b. Arguments d'una i altra part.
- c. Principals etapes de l'enfrontament.
- d. Els papers de la religió i de la violència.
- e. possibles solucions.

- 12.2. Marwan Chamut, un jove de vint-i dos anys, ha estat objecte d'una operació definida com una “confecció de carn i dinamita”, descrita en diversos moments del conte, amb la finalitat de provocar un atemptat suïcida. Emmarca aquesta acció en el conflicte nacional del poble a què pertany el protagonista i troba informació sobre altres llocs on s'hagen produït aquest tipus d'accions violentes.
- 12.3. Quina o quines raons has trobat en el conte perquè Marwan haja decidit immolar-se?
- 12.4. Debateu la qüestió: “Marwan és un heroi, un assassí o cap de les dues coses? Si has optat per la tercera possibilitat, què és Marwan per a tu?”
- 12.5. El documental *Una hora en la vida de David Beckham*, a més de d'inspirar el títol del conte, és per a protagonista el màxim referent en les seues aspiracions. Assenyala quan i en què imita Marwan el seu ídol.
- 12.6. El darrer viatge de Marwan el porta a trobar un món desconegut per a ell. Fes una llista de tot allò que li resulta nou i classifica-ho dins la graella següent:

Diferències culturals	Aspecte físic de les persones	Arquitectura i interiorisme

- 12.7. Per què pot entrar Marwan a la discoteca?
- 12.8. Marwan observa l'ambient i les persones de la discoteca. De sobte la seua atenció va del general al particular i els seus prejudicis i les seues conviccions són modificats per la curiositat que se li desperta. Explica aquest procés i quines són les modificacions.

- 12.9. Creus que la xicoteta jueva hauria actuat de la mateixa manera si hagués sabut que el xicot que li agradava era un palestí? És aquesta una raó suficient perquè una persona deixi d'agradar a una altra? Argumenta la resposta.
- 12.10. Basant-te en el text següent de Joan Fuster, comenta el cas de Marwan i els seus amics: tenien “vicis d'origen”? Creus que la jove jueva també en tenia? Què podria haver corregit aquests vicis?

“CONVICCIÓ

Tota convicció —convicció seriosa— se us convertirà en perjudici per a les conviccions ulteriors. Penseu-hi. Cada convicció que adquireu és un perjudici més que acumuleu. I ja sabeu què vol dir un perjudici: un vici d'origen. Si sou zelosos de la vostra llibertat intel·lectual, si aspireu a conservar la «disponibilitat permanent» que n'és el pressupòsit, heu d'esforçar-vos per ser homes d'escasses conviccions. El fanàtic és un convençut: un individu que està convençut de tot, que té moltes conviccions. No crec que el fanatisme sigui una perspectiva gaire amable. La prudència, virtut cardinal, aconsella evitar aquestes exasperacions mentals i morals. I al capdavall, per a circular per la vida, no calen massa conviccions. N'hi basten tres o quatre. Només.”

Joan Fuster: *Diccionari per a ociosos*

- 12.11. De quines conviccions creus que parla Joan Fuster quan diu que “n'hi basten tres o quatre. Només”?
- 12.12. Escribeu l'esbós d'un relat ambientat al País Valencià en què el conflicte nasca d'algun perjudici.
- 12.13. La jove jueva que se sent atreta per Marwan ix de la discoteca amb la sabata esportiva que ell acaba de perdre. Relaciona aquesta escena amb una altra d'un famós conte

de fades en què també ix un ball i una sabata. Què aporta el conte de Jovi Lozano a la recreació del mite? En què es distancia de l'original?

- 12.14. En el moment de morir, creus que Marwan estava tan segur com al principi del fet que se n'anava al paradís?
- 12.15. Aquest conte es basa en la tècnica de la reducció temporal. Destria els fets que passen en la darrera hora de la vida de Marwan Chamut i els que ocorren amb anterioritat.
- 12.16. A les activitats del relat "Oblidar les flors" anotàvem les marques que indicaven el pas del temps. Compara-les amb les d'aquest conte i interpreta el significat de l'opció emprada en aquest darrer cas.
- 12.17. Imagina't que ets un periodista jueu o nord-americà i fes la crònica de l'atemptat suïcida.
- 12.18. Imagina't que ets un periodista palestí o àrab i fes la crònica de l'atemptat suïcida.
- 12.19. Finalment. Fets com el que narra aquest conte s'han succeïts desgraciadament moltes vegades en la realitat. Creus que poden haver influït en els prejudicis del protagonista observador i narrador del relat "Intuïció"? Argumenta la resposta.

13. ESBÓS PER A UNA IMPROBABLE NOVEL·LA HISTÒRICA

13.1. Has provat mai d'escriure un relat o una novel·la? Comenta la teua experiència. S'assembla a la que conta Enric Valor?

“Vaig començar una novel·la, en castellà, que es deia *El secreto del castillo*, crec que en vaig fer tres capítols i em vaig estacar, perquè vaig portar tres personatges a Itàlia i no sabia com tornar-los-en. Era molt xiquet i tenia una il·lusió enorme.”

Tomàs Llopis: “Entrevista a Enric Valor”.
L'Aiguadolç, 1. 1985

13.2. Llegeix les següents paraules d'Enric Valor i imagina que t'estan fent una entrevista en què et pregunten: Quina importància té per a tu l'ambient familiar en la formació d'un escriptor?

És clar, jo sentia els meus pares parlar de Víctor Hugo, d'aquella reverència que tenien per Émile Zola, ma mare em contava *El comte de Montecristo*, al meu germà i a mi, en bon català. Ho contava amb molta imaginació i amb molta gràcia. Tot això degué pesar en mi segurament. Era un ambient literari, “novel·lesc”, i allò que vius en aquella edat resta per sempre. Aquells anys són en això terribles.”

Tomàs Llopis: “Entrevista a Enric Valor”.
L'Aiguadolç, 1. 1985

13.2.1. Llegeix, a la secció de l'entrevista, el que diu Jovi Lozano sobre els seus orígens literaris. Seguim amb la teua entrevista, ordena de major a menor la importància que tenen per a tu les circumstàncies

següents en la formació i la progressió d'un escriptor:

- Una bona biblioteca.
- Els consells de les amistats.
- El talent personal.
- Els consells d'una figura literària consagrada.
- El treball personal i la disciplina.
- La sort d'entrar bé en el món editorial.
- El padrinatge d'una persona amb prestigi intel·lectual per a promocionar les obres.

13.2.2. Defineix o troba la definició de “novel·la històrica” i digues:

13.2.2.1. Origen del gènere.

13.2.2.2. Elements que la defineixen

13.2.2.3. Autors més reconeguts.

13.2.3. Què és més important en una novel·la històrica: la versemblança o el rigor històric? Argumenta la resposta fins i tot amb frases del relat.

13.2.4. Tanmateix Jovi Lozano diu a la seua entrevista: “Sí, la meua principal preocupació és l'actualitat i, dins del mateix registre, totes les variacions i crisis que ens afecten com a societat. Com hi ha tant per dir, sé amb seguretat que sempre escriuré sobre el present.” També el protagonista de *l'Esbós per a una improbable novel·la històrica* té una opinió sobre el subgènere de la novel·la històrica. Troba-la. Què en penses? Argumenta la teua resposta amb el suport de les teues lectures.

13.3. Segons el diccionari, la ironia és la figura retòrica que consisteix a expressar una intenció amb un llenguatge de significat aparentment contrari, com a retret o burla. Comenta, a la vista d'aquesta definició, el següent fragment de la pàgina 90: “Bé, la cosa és que el senyor Romeu-Savall ja havia utilitzat aquella frase en una altra ocasió, tot donant a entendre que els catedràtics i la gent acadèmica disposen d’una espècie de magatzem limitat de creacions i construccions que calcen bé en qualsevol esdeveniment literari.” Confirma la teua opinió sobre el catedràtic Romeu-Savall amb una llista de les seues accions al llarg del relat i troba els moments en què el personatge és tractat pel narrador amb ironia. Assenyala les característiques del llenguatge irònic emprat en el relat.

13.4. Has assistit mai a la presentació d’un llibre? Conta la teua experiència i compara-la amb la que es narra al capítol primer.

13.5. Els quatre personatges del relat estableixen entre ells unes relacions antagòniques: uneix amb fletxes els personatges que al teu parer fan aquesta funció i anota tots els casos en què són antagònics. T’hi has de fixar en tots els detalls: aspecte físic, vestuari i estètica, accions, ideologia, etc.

- Narrador-protagonista

- Mireia

- Ferran Benlliure

- Miquel Romeu-Savall

13.6. De tots els personatges, quin és el que més creu en la qualitat de *La desfeta dels hereus*?

- 13.7. Al llarg del relat, el narrador-protagonista va exposant l'argument de la seua incerta novel·la *La desfeta dels hereus*. Reconstrueix-lo.
- 13.8. Una de les grans decisions que ha de prendre qualsevol autor de novel·les és la tria del títol. El nostre protagonista creu que hi ha unes paraules “especialment freqüents”, “temps” “silenci” i “història”, que ben combinades amb uns altres mots “menys coneguts”, “hereu”, “seny”, “centúria” i “desfeta”, donen peu a bons títols com el que ha trobat l'autor. Et proposem que et divertisques fent altres combinacions i trobant altres títols igualment atractius. Pots fer servir com a model les propostes de les pàgines 114 i 115.
- 13.9. En algun moment del relat apareix el mot “mercadotènia” per a explicar les tècniques de màrqueting que usen les editorials per a promocionar un escriptor. Tanmateix aquestes tècniques hi són també en el cas de les galetes que consumeix la Mireia. Compara-les amb les de l'altra marca que hi apareix i ordena-les segons els criteris que et proposem:

	Més qualitat	Més cares	Més venudes	Nom de significat més ampul·lós
Cookie King				
Príncep de Beukelaer				

Com hauràs pogut comprovar, amb el nom comercial hom tracta de compensar el desavantatge i la inferior qualitat d'un producte de “segona marca”. Pensa en altres situacions que es donen en la nostra societat en què hom tracta d'aplicar un mètode compensatori similar per a consagrar situacions de desigualtat.

- 13.10. El catedràtic Romeu-Savall és l'antítesi del que ho esperaria d'un catedràtic. Justifica l'afirmació anterior amb les accions que s'hi narren.
- 13.11. Juguem als prejudicis. De qui seria més esperable el comportament de Romeu-Savall, d'un prestigiós catedràtic o d'un jove escriptor que encara no ha triomfat?
- 13.12. Relaciona algun detall de l'entrevista amb el famós catedràtic i la portada del llibre.
- 13.13. Si has llegit atentament la novel·la, deus recordar alguns temes tractats en els primers llibres de relats del nostre protagonista. És per això que en algun moment de l'aventura se li barreja la realitat amb la ficció que ell havia inventat. Troba el moment en què es produeix aquesta connexió.
- 13.14. Diries que "la novel·la incerta" s'acaba escrivint? Doncs digues qui l'escriu i qui la publica.
- 13.15. Les galetes de la Mireia són a més una metàfora essencial en la història narrada, comenta-la.

APÈNDIX DOCUMENTAL

ENTREVISTA A JOVI LOZANO

Quins són els teus orígens literaris?

Si pense en orígens literaris, els principals records que tinc em remeten a les primeres visites a la biblioteca del meu col·legi, on passava moltes hores llegint i rellegint col·leccions de contes en valencià, especialment les rondalles d'Enric Valor. La força de les il·lustracions i la fantasia dels arguments em va animar a crear les meues pròpies ficcions, acompanyades sempre de dibuixos. El component creatiu –i actiu– em guià pocs anys després (11/12 anys) a escriure obres de teatre que interpretàvem a l'escola i al teatre municipal. Eren unes obres raríssimes amb temàtiques que encara ara em sorprenen (tràfic de drogues, assassinats, infidelitats) sobretot perquè no tenien res a veure amb el món infantil. Curiosament, en encetar l'adolescència vaig tornar al gènere dels contes i a una renovada ingenuïtat. Als tretze anys vaig escriure *El Passeig*, precisament l'any en què deixava l'escola per sempre per anar a l'institut.

Quan vas començar a escriure, sabies què volies contar, o va ser primer la voluntat de ser escriptor i després et van venir els temes?

Supose que primer naixen les històries i després les materialitzes. En el meu cas, de fet, va ser així. Hi havia un seguit de mons, de vivències, que jo volia verbalitzar i és a partir d'aquest procés quan passes a ser un escriptor. Fins i tot quan les composes mentalment, aquestes històries, estàs ja escrivint-les. Ara m'adone, per exemple, que molts dels relats que he escrit en els últims anys ja els havia covat durant l'adolescència, per la qual cosa crec que hi ha una llista d'espera secreta a partir de la qual la ment va modelant noves ficcions. El temps i el coneixement, mentrestant, és el que va assaonant-les.

Has compaginat la tasca d'escriptor de ficció i de periodista. Són complementàries en tu, de quina manera?

Sí que ho són, per descomptat, i potser per l'estret vincle entre ambdues competències he tingut més maldecaps dels que caldria esperar en la ja de per si complicada vida laboral del periodista. En un principi, però, no tenen la necessitat de complementar-se aquestes dues facetes, però jo sempre abuse del component poètic a l'hora de redactar notícies, així com acudisc a criteris més expositius a l'hora de fer narrativa, per la qual cosa sempre he fet un periodisme massa literari o una literatura massa periodística. Al remat, me n'he aprofitat de la controvèrsia perquè els meus relats més reconeguts s'abeuren precisament d'aquesta dualitat. *Una vida en l'hora de Marwan Chamut*, de fet, és un reportatge bord; un text que naix primer com a article i que ell sol va mutant en conte. De qualsevol manera, el que m'interessa de la literatura i el periodisme és exactament el mateix: la descripció del món, la representació del que ens envolta, siga real o fictici.

Et consideres un escriptor preocupat pels grans temes socials?

Sí, la meua principal preocupació és l'actualitat i, dins del mateix registre, totes les variacions i crisis que ens afecten com a societat. Com hi ha tant per dir, sé amb seguretat que sempre escriuré sobre el present. En aquest punt, per tant, enllace directament amb els fonaments de la meua professió. Quan vaig decidir estudiar Comunicació, ho feia pel repte de recollir i amplificar les veus d'aquells que no tenen l'oportunitat de manifestar-se. Hi havia una concepció romàntica de la premsa i els mitjans, així com un excés d'innocència. És l'experiència, la mateixa vida, la que després et treu d'una sola batzegada la suposada candidesa amb què hi havies arribat. Que el món no és un lloc idíl·lic tots ho sabem i si el periodisme reflecteix el món, no deixa de ser igualment un àmbit tan feréstec com complex. Per això em

vaig amagar sota el paraigües de la literatura, pel compromís de retratar allò que em ve de gust sense cap tipus de limitació, ni directriu, ni credo. Al cap de tant de temps, inexorablement, t'adones que l'aixopluc del paraigües és realment la teua llar.

Quines informacions que hages donat com a periodista t'han interessat més i t'han influït a l'hora d'escriure prosa de ficció?

Bé, principalment les notícies relacionades amb el terrorisme i la guerra: possiblement les manifestacions més reprovables dins la història de la humanitat. Aquests fenòmens tan salvatges em desperten la consciència i m'engresquen fins al punt que he de reelaborar la realitat per a dir-me que el món, en el fons, no és tan mediocre, ni tan vulgar, ni tan mesquí com sembla. I quan reinterpretes una mala notícia, no solament la capgires, sinó que la contradius. Els terroristes i els soldats posen bombes i desfan l'ànima de milers de persones perquè saben que la malifeta esdevindrà una notícia. La missió és la informació, en resum. Per això, si a partir de la tragèdia confegeixes un conte, com és el meu cas, estàs contribuint a desestabilitzar l'enemic. Per mitjà de la literatura, doncs, exorcitzem allò que no ens agrada i podem seguir acarant el demà, tot sabent que sense l'art seria molt difícil, per no dir impossible, sobreviure.

ACTIVITAT FINAL

Després de llegir el llibre, completa la graella i digues en quins contes es donen les característiques següents:

	Un viatge	Un món observat pel narrador	Un desenllaç sorprenent	Un fet noticable	Un problema social	Ironia
El passeig						
Oblidar les flors						
Vaig						
Intuïció						
La senyora Marta...						
Una vida en l'hora de M. Ch.						
Esbós per a una improbable novel·la...						

Solucionari a la sopa de lletres.

T											
	N	L				D					
		E			V	E	R	S	A	C	E
		N	R			O					V
		A		U		F			U		
		H			A		M		I		
		C				L	O	T			
							T				
						O		N			
					N				I		
	G	A	L	L	I	A	N	O		A	
							R				S

Coco Chanel

Saint-Laurent

Tom Ford

John Galliano

Dior

Versace

Vuitton

de 6 a 96

TITOLS DE LA COL·LECCIÓ

1. Passos lleugers.
Dacia Maraini
2. Pasos apresurados.
Dacia Maraini
3. Una barca en el bosc.
Paola Mastrocola
4. Sis contes i una novel·la incerta.
Jovi Lozano-Seser
5. Una joguina per a Irina.
Neus Varela
6. Don Fabrizio i un cadàver al *Prince Building*.
Joan Pla
7. Les temptacions.
Anna Lis

